

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 48:

Forslag til lov om helårsbeboelsesret.

Af Glistrup (FP) m.fl.

(Fremsat 28/10 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Det fremsatte forslag til lov om helårsbeboelsesret er i virkeligheden et forslag om ophævelse af § 7 a i den gældende lov om sommerhuse og camping m.v. Denne bestemmelse forbyder helårsbeboelse i sommerhusområderne, medmindre miljøministeren giver tilladelse dertil.

Formålet med bestemmelsen er naturligvis at sikre, at sommerhusområderne ikke gradvis overgår til helårsbeboelse. Finder man, at et sommerhusområde skal overgå til helårsbeboelse, må det ske som et led i en samlet kommunal og amtskommunal planlægning, hvor man samtidig kan sikre beboerne den nødvendige forsyning med offentlig service m.v. Man har været meget restriktiv med at give enkeltstående tilladelser til helårsbeboelse i sommerhusområder, og der kan opregnes en række grunde til, at man har denne praksis.

Først og fremmest må nævnes, at der er et hensyn at tage til det store flertal, der ønsker at benytte deres sommerhus som et udpræget fritidshus. Kommer der et større antal helårsbeboere, vil det uundgåeligt føre til krav om gadebelysning, asfaltering af veje, renovation hele året m.v., og derved vil området efterhånden komme til at ligne et almindeligt parcelhusområde.

Men der er også et hensyn at tage til de mennesker, der tænker på at flytte ind som helårsbeboere i et sommerhusområde. Jeg har mærket mig, at forslagsstillerne siger, at sådanne indflyttere må finde sig i forholdene, som de er, og det vil de måske nok også gøre i begyndelsen, men som tiden går, vil de pågældende kommuner blive stillet over for ønsker om en udbygning af social- og sund-

hedsforvaltningen, af undervisningstilbud, offentlig transportbetjening, postbetjening og renovation. Kommunerne er forpligtede til at yde offentlig service i form af sociale ydelser, skoler m.v. Dette indebærer store økonomiske og planlægningsmæssige problemer for kommunerne, og hvis de ikke selv kan styre udviklingen, er der en risiko for fejlinvesteringer.

For det tredje vil jeg også nævne, at sommerhusloven beskytter den danske natur. Der er herhjemme et betydeligt pres på efterspørgslen efter jord til rekreative formål, og presset er naturligvis særlig stort her i hovedstadsområdet. Jeg er klar over, at det for kommunerne er et alvorligt problem med den stigende ulovlige helårsbeboelse i sommerhuse, og jeg kan oplyse, at 6 nordsjællandske kommuner i 1980 gjorde opmærksom på problemet. Foranlediget heraf nedsatte miljøministeren et udvalg med repræsentanter for de kommunale organisationer og de berørte ministerier til at overveje disse problemer. Dette udvalg afgav betænkning i 1981 og stillede her forslag om en stramning af reglerne ved bl.a. helt at ophæve dispensationsmuligheden.

Der er i regeringen forståelse for, at mange i en krisetid ikke har råd til at have 2 boliger og derfor er fristede til at vælge sommerhuset til bolig som den billigste og mest attraktive udvej, men denne omstændighed kombineret med vanskelighederne ved at administrere og håndhæve den gældende ordning har medført en uheldig udvikling i mange sommerhusområder. Selv om det i den nuværende situation er svært, må denne udvikling standses, bl.a. af hensyn til kommunerne.

Regeringen er derfor indstillet på at fremkomme med forslag, der skal give kommunerne bedre muligheder for at styre udviklingen i sommerhusområderne, og som på længere sigt skal frigøre disse fra den eksisterende helårsbeboelse. Lovforslaget må samtidig sikre . . . .

Første næstformand (Knud Østergaard):

Det vil fremme forhandlingerne, hvis man ikke alene kan høre sidemanden, men også, hvad der bliver sagt fra talerstolen.

Miljøministeren (Chr. Christensen):